

Á

Árvai Jenő 1916. április 16-án született. 1956 tavaszán nevezték ki az akkor még síkhurkolt harisnyákat és síkkötött felsőruházati termékeket gyártó hódmezővásárhelyi kötöttárugyár igazgatójának. A forradalom után hozzákezdett az üzem új arculatának kialakításához. A nem piacképes termékek gyártását fokozatosan leváltotta új, korszerű felsőruházati cikkekre. A vállalat 1961-ben vette fel a Hódmezővásárhelyi Divatkötöttárugyár (HÓDIKÖT) nevet.

Az új modellek előállításához új gépekre is szükség volt. Sokat lobbizott a különböző hatóságoknál, bankoknál a megfelelő források előteremtése érdekében. Az ún. durva síkhurkológépeken készült, teljesen idomozott (fully-fashion) eljárással készült pulóverek technológiájának magyarországi meghonosítása is az ő és munkatársai nevéhez fűződik.

A fejlődés során új munkahelyek jöttek létre, fokozatosan nőtt a termelés, lassan már nem volt elegendő munkaerő a városban. A foglalkoztatottság szempontjából elmaradott térségekben új gyáregységeket hozott létre hét vidéki városban.

ÁRVAI JENŐ

A HÓDIKÖT fénykora az 1980-as évek elején kezdődött. Erre az időszakra beértek a korábbi fejlesztések. Ezekben az években már több mint ötezren dolgoztak a gyárban, amely közel tízmillió terméket produkált évente. Árvai Jenő különösen nagy hangsúlyt helyezett a kereskedelmi tevékenységre. A legfontosabb partnernek a vevőt tekintette. A komolyabb üzletkötéseken személyesen is részt vett. A pulóverek, kardigánok, szabadidő-ruhák jelentős részét már nem lehetett belföldön értékesíteni, folyamatosan nőtt az export. A vállalatnak akkoriban több mint 40 országgal volt üzleti kapcsolata. Több külföldi kötöttárugyárral létesített tartós kapcsolatot.

Mindig nagy gondot fordított
a szakember-utánpótlásra.

A szakmunkásképzést valamennyi
egységénél megszervezte. Mindig felhívta
a dolgozók figyelmét a pontos, precíz, jó
minőségű munkavégzésre. Az emberek
szerették, elismerték tudását.

Számos kitüntetést kapott, a Textilipari
Műszaki és Tudományos Egyesületnek
több évtizeden át tagja volt, elsősorban
a hódmezővásárhelyi üzemi csoport
tevékenységét támogatta.

Nyugdíjba vonulása után is
figyelemmel kísérte volt cége sorsát,
többször találkozott a gyár régi
dolgozóival, volt munkatársaival.

2011-ben hunyt el.